

ZA ROMANTIKOU NA YUKON - 16.

ÁĚtvrtek, 13 srpen 2020

ChtĚla jsem se mu vyĀkubnout, ale byl na mnĀ pĀ^{TM}Ā-liĀ; silnĀ¹/₂ a neĀ³/₄ jsem staĀila zavolat o pomoc, zacpal mi rukou pu druhou Ākubnul za halenku ... Zakousla jsem se mu do ruky vĀĀ- silou, vykĀ^{TM}ikl bolestĀ-, jĀ; vyuĀ³/₄ila momentu jeho pĀ^{TM}ekvapenĀ- a vytrhla se mu, a zaĀala utĀ-kat a kĀ^{TM}iĀĀet. PodaĀ^{TM}ilo se mi dobĀhnout na volnĀ© prostranstvĀ-, kde byly dveĀ^{TM}e vrĀjtnice, ve kterĀ© se objevilo nĀkolik postav. "Co se dĀje?" zeptal se starĀĀ- muĀ³/₄, patrĀ vrĀjtnĀ¹/₂.

NedokĀjzala jsem hned

odpovĀdĀt, byla jsem udĀ¹/₂chanĀ; z toho sprintu, srdce mi IĀ-talo jak splĀĀjenĀ©, nemohla jsem popadnout dech a svou ubohou franĀjtinou se jim pokouĀjela vysvĀtlit, co se stalo. Bylo vidĀt Ā³/₄e se tohle nikomu nelĀ-bĀ-. TakovĀ© vĀci v rezortu rozhodnĀ nepotĀ^{TM}ebujĀ-. SnaĀ³/₄ila jsem se jim popsát, jak asi vypadal a co mĀl na sobĀ, ukĀjzala jim potrhanou blĀ zu, stopy po sevĀ^{TM}enĀ- na paĀ³/₄Ā-ch a Ā^{TM}ekla jim, Ā³/₄e mnĀ mohou najĀ-t v pokoji ĀĀ-slo 15, Ā³/₄e jsem unavenĀ; . Po pravdĀ Ā^{TM}eĀeno jsem nemyslela, Ā³/₄e by ho jeĀitĀ mohli najĀ-t, urĀitĀ zmizel hned jak uvidĀl, Ā³/₄e jsem se dostala z jeho dosahu. VIĀ-tla jsem do pokoje, celĀ; rozcuhanĀ; a vypĀnĀnĀ; ; kdyby Alain pĀ^{TM}iĀĀel do diska jak mi slĀ-bil, tohle by se nestalo... ale jasnĀ, jeho fotbal!!! PohlĀ©dl na mne od televize a vydĀsil se. "Co se Ti stalo?" "Celkem nic", odpovĀdĀla jsem naĀjtvanĀ. "JenomĀ³/₄e po cestĀ z diska mne nejakej Arab mĀjlem znĀsilni!!"

"Ty jsi neĀila s

tĀmi nĀmci?" "Ne, pĀ^{TM}edstav si to, ze mi bylo bez tebe smutno a nebavila jsem se, tak jsem Ājla za tebou!" Se vzlykĀ;nĀ-m jsem mu vyprĀivĀla celou pĀ^{TM}Ā-hodu. "Mon cheri", objal mne, "UĀ³/₄ na to nemysli, je mi to moc IĀ-to, Ā³/₄e jsem tĀ nechal jĀ-t samotnou... jsi v poĀ^{TM}Ā;dku?" "AĀ³/₄ na tĀch pĀ;r modĀ^{TM}in, jo!"

Abych se uklidnila,

Ājla jsem se osprchovat a pak jsme si sedli jeĀitĀ na terasu, ale za chvĀ-li se mi chtĀlo spat... RĀjno jsme si objednali snĀ-dani na verandĀ. Bylo pomĀrnĀ brzo rĀjno a velice příjemnĀ... Pod nama se leskly ty zdejĀĀ- pĀvabnĀ© minivodopĀjdky, byli jsme od nich tak blizouĀko! RannĀ- slunĀ-Āko je pozlacovalo a jĀ; jsem se cĀ-tila zase uĀ³/₄ ve svĀ© kĀ-Ā³/₄i... "Dneska pojedeme do Douz ... a vĀ-Ā; co? ChtĀla bys na trip s velbloudama?" (To bylo moje nejvĀtĀĀ- pĀ^{TM}Ā;nĀ...) Ā li jsme se odhlĀsit z hotelu. "MĀ-Ā³/₄ete moment poĀkat, prosim?", Ā^{TM}ekl recepĀnĀ- a odeĀjel vedle do kancelĀĀ^{TM}e. PodĀ-vali jsme se na sebe... ze by jim zase vadilo, Ā³/₄e nejsme manĀ³/₄elĀ©? No, teĀ uĀ³/₄ je nĀjm to stejnĀ jedno... PĀ^{TM}iĀĀel starĀĀ- pĀjn, kterĀ¹/₂ se pĀ^{TM}edstavil jako Ā^{TM}editel hotelu. NapĀ^{TM}ed se nĀjm omluvil za vĀerejĀĀ- incident, vpytal se mne na podrobnosti (dokonce v angliĀtine!). Pak nĀjm jeĀitĀ Ā^{TM}ekl, jak velice ho mrzĀ- osobnĀ, Ā³/₄e nĀco takovĀ©ho se mohlo stĀjt v jejich resortu. Toho darebĀjka bohuĀ³/₄el uĀ³/₄ nechtyli, ale abychom na dĀkaz, Ā³/₄e to hotel skuteĀnĀ mrzĀ-, pĀ^{TM}ijali tedy pohostinstvĀ- zdarma...

PĀ^{TM}ijali jsme

podĀkovali, pochvĀlili jejich resort a slĀ-bili, Ā³/₄e zase pĀ^{TM}ijedeme, rozlouĀili jsme se, sedli do autĀ-Āka a jeĀitĀ jsme se vrĀjtili nĀkolik kilometrĀ zpĀjtky do oasy Tozeur, kde Ā€ jak nĀjm povĀ-dali naĀji nĀmeĀtĀ- pĀ^{TM}ĀitelĀ© Ā€ je malĀ; zoo. Jsou tam velbloudi, kteĀ^{TM}Ā- pijĀ- slĀjmkou, cviĀenĀ- Ājkorpioni a hadi. Byla to napĀl zoo a napĀl takovej malej cirkus. Byla jsem tĀ-m nadĀjenĀ; , i kdyĀ³/₄ ti Ājkorpioni... Po cestĀ zpĀjtky jsme se dostali do pĀ-seĀnĀ© bouĀ^{TM}e. Nikdy dĀ^{TM}Ā-v jsem si nedovedla nic takovĀ©ho pĀ^{TM}edstavit. Nebylo vidĀt ani na krok, Alain vĀbec nevidĀl, kde je silnice. JĀ; taky ne. "NezĀstaneme tady dokud se to nepĀ^{TM}eĀ³/₄ene?" zeptala jsem se ho. "No jo, ale jak vĀ-Ā; kdy se pĀ^{TM}eĀ³/₄ene? Dneska, zĀ-rĀj,

pozřtĎť? â€” ne, jedem...". ObĎas jsme museli vystoupili z auta, abychom se podĎvali, jestli mĎjme pod nohama jeĎtĎ silniciĎ! bouĎme na nĎs nelĎ-tostnĎ, hĎzela tuny pĎ-sku, do oĎĎ, do nosu, tvĎĎ, dĎchat jsme mohli jen pĎes ĎĎtek na obliĎejí ... a bylo straĎnĎ horko, na nahĎch rukou mi pĎ-sek vydĎel ĎervenĎ skvrny. Najednou jsme jeli ve tmĎ a nebyla noc....nedovedla jsem si pĎedstavit, Ďe v tomhle mohou jezdit beduĎni na velbloudech. Asi jsou uĎ zvyklĎ. JĎ jsem si vĎjak zvykat nehodlala. PĎ-sek byl straĎnĎ jemnulinkej a vnikal ĎplnĎ, vĎjude po celĎm tĎle i skrze obleĎenĎ. ... Nakonec Alain pĎece jenom zastavil, Ďe v tomhle se nedĎ jet, sedĎli jsme v autĎ zrovna u oĎzy Degache. Bylo to u Chot El Jerrid, nejvĎtĎho slanĎho jezera v Tunisku. ArabovĎ mu Ď-kajĎ Jezero smrti, protoĎe se tady Ďasto ztrĎcely celĎ karavany. Dneska naĎtĎ-stĎ to uĎ nenĎ tak zĎĎ, protoĎe jsou tu vĎtĎjinou uĎ silnice, aspoĎ k tĎm hlavnĎm osadĎm. DĎ-v bylo jen pĎr lidĎ, kteĎ dokĎjali karavany bezpeĎnĎ, pĎevĎst pĎes jezero. TunisĎnĎ vĎĎ, Ďe je to rodiĎtĎ boha Poseidona...

Asi po dvou hodinĎch se zdĎlo, Ďe uĎ bouĎme utichĎ. Vyzvali jsme dĎil na cestu. Zastavili jsme se jeĎtĎ v jednom obchodĎ, kde prodĎvali pouĎtĎ- rĎĎe. Jsou to zkamenĎlĎ kytky vĎech velikostĎ a tvarĎ vytvoĎenĎ pĎ-skem a solĎ. NeĎ jsme došli do Douz nebylo po bouĎmi ani stopy. Douz je ospalĎ mĎsto po vĎjichny dny v tĎdnu, kromĎ Ďtvrka. â€”Ve Ďtvrtek je trh a do Douz brzo rĎjno pĎjedou nomĎdi a prodĎvajĎ velbloudy, dobytek, nakupujĎ, vymĎujĎ a je tam prĎ dĎsnĎ ruĎjno. Rika se tomu NomĎd market. KromĎ toho je tam malĎ muzeum, kterĎ ukazuje Ďivot nomĎdĎ a rĎznĎ rostliny z pouĎtĎ. NĎs nejvĎc zajĎ-malo, kde najmout velbloudy; tedy abychom byli pĎesnĎ, dromedĎry. Velbloudi majĎ dva hrby, ale v Tunisu neĎijĎ. DromedĎmajĎ hrb jen jeden. Courali jsme se bezcĎlnĎ ulicemi mĎsta Douz, coĎ znamenĎ francouzsky "DvanĎct" (kdysi zde byla dvanĎctilennĎ vojenskĎ posĎdka, opuĎtĎnĎ barĎky jeĎtĎ stojĎ). LidĎ byli velice milĎ a pĎjmnĎ, nepĎliĎ zvyklĎ na turisty, jeden tmavĎ muĎ v bĎlĎm vlajĎ-cĎm hĎbitu nĎm nabĎdl velbloudy k projĎĎce, Ďe by s nĎmi jel jeĎtĎ s jednĎm pĎ-telem. PĎedstavit se nĎm jako Mustafa a hned se nĎs ptal, jestli mĎjme kde pĎespat, Ďe nĎm pĎjĎ- stan na zahradĎ. MyslĎm Ďe se bĎil, Ďe by nĎs mohl ulovit nĎkdo jinĎ a chtĎl nĎs mĎt pod kontrolou. Alain s nĎm dohodnul cenu velice pĎijatelnou â€” na dva dny! Pak jsme Ďli společnĎ nakoupit potĎebnĎ vĎci, napĎklad kvĎli straĎnĎmu vedru se opravdu hodĎ klobouky se ĎirokĎm okrajem, chrĎnĎ obliĎej pĎed pĎmĎm sluncem. NavĎc nenĎ vidĎt do obliĎeje a u Ďen je to oceĎovĎjno jako znĎjмка skromnosti. MnĎ s nĎm pustili i do meĎjity. DalĎĎ- dĎleĎitĎ vĎc je stĎ-kacĎ- lĎhev s vodou, dĎsnĎ zajĎ-mavĎ vĎciĎka. Je na baterky a mĎ pĎipojenĎ fĎn na ochlazovĎnĎ, vĎĎte, Ďe tam k nezaplacenĎ! O potraviny nĎm Ďekl Mustafa, aĎ se nestarĎjme, a na veĎeĎmi nĎs pozval domĎ. Bylo to opravdu zajĎ-mavĎ, pĎedtĎm jsme byli v muzeu, kde ukazovali Ďivot nomadu... a teĎ jsme sedĎli v jejich ĎernĎm stanu (plst se vyrĎbĎ podomĎjcku z kozĎ-ch chlupĎ) a povĎdali si s nimi. Mustafaova Ďena Zohra, usmĎvavĎi a milĎi, se spoustou tetovĎnĎ, vĎmĎila venku na otevĎmenĎm ohni. Mustafa pĎinesl nĎjakĎ pitĎ- v plastikovĎ lĎhvi a nalil nĎm kaĎĎmu do hrnku. Bylo to vynikajĎ-cĎ-, nikdy jsem netuĎila, jak mĎĎe bĎt kozĎ- mlĎko dobĎme. Pak nĎm dal ochutnat jeĎtĎ kozĎ- sĎr, byl trochu kaĎovitĎ, ale taky velmi chutnĎ. Zohra zatĎm uvaĎmila pro vĎjichny maso v pikantnĎ- omĎĎe s nezbytnou harisou. Zeptala jsem se, co to je za jĎ-dlo a dozvĎdĎla se Ďe "camey" velbloudĎ- maso. Mustafa pĎitĎm mrknul na Alaina a Ďekl, Ďe po velbloudĎm mase se nejĎ-p miluje. Pak nĎs zavedl na zahradu k naĎjmu stanu pro hosty (vĎjichny jsou jen ĎernĎ), uvnitĎ bylo veĎkerĎ pohodĎ-, postel a velbloudĎ- deky.

"Tak dobrou noc", rozlouĎil se s nama Mustafa. "VyrĎĎ-me rĎjno v sedm!" Kolik jsme dluĎni?" zeptal se jeĎtĎ Alain. Mustafa se usmĎil. "MilĎ pĎ-teli, nomĎdi si nenechajĎ- platit za nĎco, co dostali od Boha!" Alena, Yukon